

10153

Q1:4173

டீர்பூரணானந்த போதம்

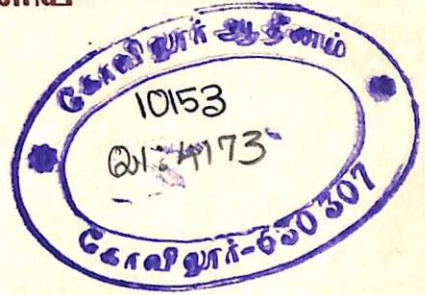
2

திருச்சிற்றம்பலம்

14-4

பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச
சுவாமிகள் பாடியருளிய

பரிபூரணானந்த போதம்

இந்த ஞானநூல் மஹா தேஜோ மண்டலத்தார்களுக்கு
மட்டுமே சொந்தம் இதை வெளியிட
யாருக்கும் உரிமை இல்லை

நன்றி

இந்த ஞான நூலை அச்சிட உதவியவர்களுக்கு
எனது மனமார்ந்த நன்றி.

இப்படிக்கு

V.N. சௌந்தரராசன்

2/7, அருண்டேல் பீச்சுரோடு

கலாகேந்திரா காலனி

சென்னை - 90

உ

சிவமயம்

குறப்பரஹ்மணேநம :

திருச்சிற்றம்பலம்

பரிபூரணானந்த போதம்

பாபிரம்

ஒங்காரதேவ வணக்கம்

நேரிசை வெண்பா

சீரேறு நான்மறையுஞ் செப்பரிய தந்திரமும்
ஏரேறு நூல்பலவு மேசறவே - நாரோ
டுணர்ந்தா ருளத்திலில கோங்கார தேவின்
தணந்தா ளிணைநினைவாஞ் சார்ந்து.

1

ஆனந்தவத்து வணக்கம்

கலிவிருத்தம்

சத்வெ நச்சொலுந் தாவில் சிவத்திலுஞ்
சித்வெ நச்சொலுந் தேவி யிடத்திலும்
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டில கானந்த
வத்து வின்கழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

2

சுகப்பிரம வணக்கம்

ஓன்றி ரண்டென வோதற் கிடங்கொடுத்
தொன்றி ரண்டென வோதவொண் ணாததாய்
நின்ற சஞ்சல நின்மல மாய்மீளிர்
பொன்றி டாக்குகப் பிரமத்தைப் போற்றுவோம்.

3

அறசர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

காமம் வெகுளி மயக்கமெனக்
கழறு முக்குற் றங்கடித்து
சாம மறையின் சிரப்பொருளைச்
சங்கை யறவே யுய்த்துணர்ந்த
சேம வறிஞர் பெறுமபேறாய்ச்
சிறியேற் கருளுந் தைவதமாய்

ஓமெய்ப் பொருளாக் குகப்பிரமந்
தன்னை யுள்ளத் துன்வைப்பாம்.

4

மரணஞ் சனனம் பொருந்தார்நன்
மதிசே ராக்கம் பெறுவானுண்
பொருணன் கார்ந்த திருப்புகழ்தான்
புகன்ற வெந்தை யருட்கடலாம்
அருண கிரியா நகத்தமர்ந்த
வகண்ட வரிய குகப்பிரமந்
புரண வடியை யெஞ்ஞான்றும்
போற்றிப் பரவி வழிபடுவாம்.

5

பரமகுரு வணக்கம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

ஐந்துகுறிப் பினின் மூன்றை நீத்தி ரண்டை
யகலாது சேர்த்தறுவ ருணரக் காட்டி
ஐந்துமுகத் தவற்கினிய தார வுண்மை
யன் றருளி யின்றெனையு மாண்டு ளான்மா
பைந்தனநேர் கூச்சிரங்கொண் மொய்ப்பு மன்னும்
பரமவடி விலங்கியவு ளம்பி கைக்கு
மைந்தனெனுங் குமரகுரு வென்றன் றீர்த்தன்
மலரடியைப் பரசியிதை வழங்க வுற்றேன்.

6

நூலருளிச்செய்த காரணம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

இக்கெனு மொழியைத் தானே
யிரும்பஞ்ச தாரை யென்று
நக்கிய நினைவைப் போல
ஞான நூ லோதித் தேய்ந்த
பொக்கர்கள் புகலுங் கூற்றைக்
கணித்துநான் பொறாம லிங்ஙன்
திக்கலாஞ் சுடர விந்தத்
திருமுறை விளம்பா நின்றேன்.

7

14-4

நூற்பொருள்

முந்தைய நூல்க ளென்று
 மொழியரு மறைக்கும் யாணர்த்
 தந்திரந் தனக்கு முள்ள
 சமரசப் பொருளைக் கூறி
 அந்தயி லாத மோக்க
 மடைதிற மார்க்க மெல்லாஞ்
 சுந்தர மாக விந்தத்
 துகளினூல் விளக்கா நிற்கும்.

8

நூற்பயன்

அங்கியை யணுகி னார்க்குக்
 குளிருமா வம்பன் மாறிக்
 கங்குலிற் சென்றா ருக்குக்
 கதிரவன் றோற்றத் தாலே
 பங்கமா மருட்டு மாய்ந்த
 பண்புபோ லிந்த நூலை
 மங்கிடா மதியிற் றேர்வார்
 மனமய நீர்ந்துய் வாரே.

9

நூற்சிறப்பு

பலமலர் தோறுங் கள்ளைச்
 சிறையளி பருகு மாபோல்
 இலகுமெய்ஞ் ஞான நூல்கள்
 பலவுளு மெடுத்த சாரம்
 சொலுமுறை பொலிந்து நிற்பச்
 சுருக்கமாச் சொற்ற தாலே
 மலர்மடற் கைதை யாகா
 வகுளம தாகு மிந்நூல்.

10

நாற்பெயரும், நாற்கதிகாரியும்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்; சந்தம் வேறு.

சீர்பெற்ற சுருதிபதி யாகம புராணயிரு
 திகளாதி முறைகளோரற்
 கேர்பெற்ற வுலகிலுள மக்களி லபேதநிலை
 யெய்தமுயல் வார்த்துவப்
 போர்பெற் றுறுங்களி விளக்கலா லீதுபரி
 பூரணா னந்தபோதப்
 பேர்பெற்ற தாகுமிது பெத்தருட் டவிரம்
 பெருகறி வுளர்க்காகுமே.

11

அவையடக்கம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்; சந்தம் வேறு

இந்நூலுக் கறிவிலிக ளேசுரைக்க
 வேலாதுள் ளீடுள் ளோராய்ப்
 பன்னூலுந் தேற்றிஞர் களும்பழுது
 பகரார்கள் பாலர் தாமே
 தந்நேயத் தந்தைமுனர் வழுவுடைய
 குதலைமொழி சாற்றுஞ் செவ்வி
 இன்னேறு மமுதமெனக் கொள்வார்க
 ளதுபோல விதையுங் கொள்வார்.

12

ஆக்கியோன் பெயர்

சமரநெடு வேற்றடக்கை வேந்தரெலாந்
 தன்னடியைத் தாழ்ந்து போற்ற
 அமரத்தவர் வாழ்த்திடுப்பப் பெருஞ்சீர்த்திப்
 பெருந்தகையா யமர்கா குத்தன்
 மமதையிலா ரகம்போல வனைந்ததிருச்
 சேதுவிடை வயங்கு பாம்பன்
 குமரகுரு தாசனிதைக் குயிற்றினான்
 குமரகுரு தகவான் மன்னோ.

13

பதிபசுயாச யதார்த்த விளக்கப் படலம்

1. சற்சீடன் கடாவுக்கு சற்குரு விடையிறுக்கத் தொடங்கல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலபாசிரிய விருத்தம்

திருமலிந்த மகிதலத்தின் மானு டர்க்குட்
சிறப்புடைய வெருமனுடன் முன்னை நோன்பாற்
கருமலிந்த பிறப்புநோய்க் கஞ்சி நல்ல
கல்வியொடு தவப்பேறு முதிர்ந்து மின்னும்
அருண்மலிந்த வேரிறைவன் நன்னைக் கண்டெம்
மையபொழி லண்டநீரை களையு முத்தை
உருமலிந்த வுயிர்களையுந் தந்தோ ரேவ
ருரைத்தியென வக்குரவ னுவந்து கூறும்.

14

2. வத்து நிச்சயம்

உட்கருவி புறக்கருவி யாகக் கூறு
முடம்பினுக்கு னோருயிரே யிருத்தன் மான
மட்பொலிவி னானிறுவுமுவகுக் கெல்லா
மகத்தாய பரம்பொருளென் னுளதஃதேதான்
நீட்களநி ராலம்ப நிருவி கார
நிரதிசய தத்துவமா யீறில் லாத
கட்கருவிக் கெட்டாத வகண்ட ஞான
ககனமென வேயெங்கு நிறைந்து நிற்கும்.

15

இப்பெரிய பரம்பொருளுக் கனாதி யென்று
மீசெனென்றும் பரமபதி யென்றும் யாருஞ்
செப்பரிய பிரமமென்றுங் கடவு ளென்றுந்
தேவனென்றும் பரமசிவ மென்று மொன்றை
ஒப்பிடற் கொணாதபர தெய்வ மென்று
முணர்வான பரமான்மா வென்று ஞான
விப்பிரர்க ளகத்திலொளிர் சுப்ர மண்ய
மென்றுஞ்சொல் பலபெயரும் விளங்கு மாலோ.

16

ஒருதலத்திற் கனந்தம்பே ரிருத்தல்போலவ்
 வெருபொருட்கே யளப்பிலாப் பெயர்க ளுண்டு
 வருகையுட னிறுதியிலா வப்பொ ருட்கு
 மார்த்தாண்ட னுழி யொளிபோ வருளென் னுண்டு
 பிரிதலிலா லவ்வருளுக் கபினை யென்றும்
 பிறங்குசிவ சத்தியென்று ஞான மென்றும்
 கருதரிய சித்தென்றும் பல்பே ராகக்
 கழறுவகை யிணையுநன் மகனே யோர்தி.

17

அப்பொருளை யகண்டமென நுவலுங் காலை
 யாருயிரு மாயையுந்தா மிருந்த லெங்ஙன்
 செப்பிடுக வெனவினவுஞ் சங்கை யிங்கே
 செனிக்குமது தீருமா றுரைக்கக் கேட்டி
 துப்புடைய வக்கினிபோ லான்மா வாண்டுச்
 சூடதுபோற் சிவந்தேசு போல மாயை
 ஒப்புமுறை யாமிவற்றுட் சூடா யுள்ள
 துளும்புறமும் பிரிவறவே செறியா நிற்கும்.

18

அக்கினியாத் தேசாகக் கணிக்கி வந்த
 வழலுக்குப் பூரணமெவ் வாரே யென்று
 தர்க்கமிடு வார்க்குநீ நோக்குக் கெட்டாத்
 தாபமெனுஞ் சூடருவ மாத லாலே
 சக்கதனுக் கெட்டினவை களினு நீக்கந்
 தானின்றி நிறைந்திருக்கு மச்து டின்றி
 அக்கினியு மதெனாளியுந் துலங்கா விந்த
 வடைவாலே பூரணமென் றதிர்க்க லாமே.

19

3. பதி பக பாசங்க ளுளவெனற்கு வேதகாமங்களின் சம்மதம்

அருவமெனு நிட்களம தன்றி யாது
 மகண்டமென வமையாது சுகள மான
 உருவனைத்துங் கண்டமென வமைத றிண்ண
 முரைத்தவழ லாதியொரு முன்று மொன்றாய்
 மருவுமுறை போற்சிவந்தா னுள்ள வன்றே

வளருயிரு மாயையுமுண் டென்று தீர்த்தல்
இருவகைக்கு மொவ்வுதலி னானதி யென்றீண்
டியம்புவது சரதமென வுணர லாமால்.

20

கயிறுதனி லரவதுதான் றோன்றல் போலக்
கனபிரம மதினமுன்றும் பொய்யென் றாலுங்
கயிறான பிரமமது வுள்ள போழ்தே
காணவுள்ள வரவான சகசீ வேச
நியதிகளு முளவென்று தேர்த லாலிந்
நேர்மைநவின் மறையீறும் பதியு மாசார்
உயிரோடு பாசமது மனாதி யென்றே
யுணர்த்தாக மத்தீறு மொன்றே யன்றே.

21

ஆன்மாவுக் கஞ்ஞான மனாதி யென்று
மதுதானே யவித்தையென்றும் பாசமென்றும்
நான்மறையின் முடிவுரைப்ப தானு நன்கார்
ஞானநலி லாகமந்தா னுயிர்க்க முக்காய்த்
தான்புகலு மலமதுதா னானதி யென்றுந்
தலிடுமியங் குரம்போல வுளதே யென்றும்
பான்மையுடை யம்மலத்தே மாயை யென்றும்
பாசமென்றுஞ் சொலலானு யிரண்டு மொன்றே.

22

சொற்றமல மாயையையொன் றிரண்டு முன்றாச்
சொல்லினுமே விகற்பின்றிக் கருத்தொன் றேயாம்
பற்றுமல மாயையற்ற சுத்த மென்னாப்
பசுவான வான்மாவைப் பகர்வே தாந்தம்
முற்றுறுநன் முத்தியினி லொவ்வு மன்றே
முன்னுவலற் கொவ்வாது நுவல்வ தெற்றேல்
அற்றமறு முடிவான தீர்ப்பைத் தானே
யாரம்ப மதினும்வைத் தறைந்த தாமே.

23

அறிவுநியிர் தேசிகனே முன்னஞ் சொன்ன
வக்கினியா மான்மாவிற் சூடாந் தெய்வம்
நிறைவிடுத லுண்மையெனி னெனன்றுக் கொவ்வு
நினைப்புறுதொண் டான்மாக்க ளளப்பி லாமற்

செறிதலினா லவற்றுளந்த வேக தெய்வஞ்
 சேர்ந்திருக்குஞ் சரதமதை விளக்கிப் பின்னும்
 நிறைவுநவில் விபுவாக நிற்கு நேரு
 நெறியாகத் துலக்கியருள் புரிதி யென்றான்.

24

புருடவுடற் காதார மாக வுள்ளும்
 புறம்புநிறை வெள்ளிடையுங் காலும் போல
 உருமருவு முயிர்தோறு முள்ளுக் குள்ளே
 யுளபிரமந் தனையந்த ரான்மா வென்றும்
 பெருவெளியாம் புறத்திலுள்ள வத்துத் தன்னைப்
 பேசரிய பரப்பிரமம் பரமான் மாவென்
 றருமுறைகள் சொல்லுமந்த விரண்டு மொன்றே
 யண்டவெளி பிண்டவெளி போலுந் தேரே.

25

சச்சிதா னந்தபரப் பிரமந் தானே
 சாக்கிரசொப் பனசுழுத்தி களுக்கு நேரே
 உச்சமுறு சாட்சியா யிருக்கும் போழ்தா
 முணர்வாய சீவான்மா வந்த ரான்மா
 நிச்சயமாம் பரமான்மா வென்று சின்னா
 னிகழ்த் துவதை யீண்டதிர்த்த சீவ னோடே
 அச்சமுறு முள்ளான்மா பரமான் மாவென்
 பவற்றிற்கு மருத்தமிட்டுக் கொள்ளென ணாதே.

26

முனருரைத்த வக்கினிசு டொளியே யாய
 மூன்றும்விற கிடைத்தோன்றல் போல வேரது
 கனசிவமும் பசுபாசங் களுமெச் சார்பிற்
 காணுமெனக் கடாவிடுதற் கிடனிங் கில்லை
 என்னெயன்னி லனலாதி மூன்று மட்டி
 லெடுத்தபிர மாணத்தை யனாதி யாக
 உனலன்றி மேற்போக வெண்ணா தேற்பு
 வுரைத்தளவி லுவமானங் கொளலே ஞாயம்.

27

கட்டையிலே கள்வனென்றுசொனதைக் கொண்டே
 கணபிரம விலக்கண மெலமங் கோதற்
 கொட்டாது பின்னுமதற் காதிக் கட்டை
 யோதெனலு மரபன்று தீயாம் பூதஞ்
 சுட்டினி நீர்வாயுக் காட்டத் துள்ளுஞ்
 சூக்குமமா யிருந்தெங்கு நிறைவாய் மன்னுந்
 திட்டமுடன் மேற் சொற்ற தேசந் தீயுந்
 சேர்ந்திருக்கு மதிசூக்க மாயென் றான்கோ. 28

4. மூர்த்திபேத நிச்சயம்

கலிநிலைத்துறை

ஐய வென்றனிறை யேசொன வாறுய ரமல
 தெய்வ மாணதுரு விலதெனற் பற்பல தேவர்
 மெய்யி லங்கவுள ரென்பதென் விளக்குதி யென்னாப்
 பையி லங்குமகன் வினவின னாரியன் பன்னும். 29

மங்கு புற்கலர்தம் மாசறுத் தாண்டுகொள் வானோர்
 ஐங்கி ருத்தியமுஞ் செயப்படு மவட்பிர மாத்
 ஐங்க ருத்தர்களு மாவரவ் வைவரு மந்த
 அங்க மற்றபிர மத்தின தங்கிச மறிதி. 30

அஞ்சு பேருருவு மாயையி னிடைவெளி யாகும்
 அஞ்சு கேத்திரமு மவர்க்குள வவத்தையு மஞ்சாம்
 அஞ்சு பூதியமு மவரது தத்துவ மாகும்
 அஞ்சு பேர்வினையு மீசரன் றன்வினை யறிதி. 31

என்று சொற்றவிடை யேற்றசற் சீடனு மீடல்
 வென்றி யுள்ளவரன் விட்டுனு வென்றிரு மூர்த்தி
 யின்றி றம்பரவி யொன்றனை யொன்றுகொ ளெள்ளற்
 கன்றெ முந்தமுறை பற்பல வறைதலெ னென்றான். 32

அந்த நுட்பமதை யிங்ஙனங் கேட்டியென் றாசான்
நீந்தை யின்றிநுவல் கின்றன னவர்களீ னீர்மை
தந்தம் வாதிகளும் விளக்கிடு காலெரு சாங்கம்
அந்த மாகிய வுபாங்கமின் றென்னவு மறைவார். 33

ஆதி யந்தநடு வற்றறி வாம்பரப் பிரமம்
நெதன் றோதிடுவ ரீவைகளை யூகிக்கி னவர்க்கே
ஏத மற்றதெய்வ மொன்றுள தென்னுணர் வெழுவால்
வாத மொன்றுமிவை வடிவ மிலாதது பொருளே. 34

வடிவ மற்றபர வத்துவி னிலக்கணந் தன்னை
வடிவர் கட்டுரைத ராவிடின் மாண்புமின் றவர்க்கால்
வடிவ மற்றதுசம் பூரண மாகலின் வாதம்
வடிவ மட்டிலவ துண்மையி லின்றெனன் மரபே. 35

சைவம் வைணவ மிரண்டினுஞ் சுகளத்தை நீத்து
மெய்ம்மை கூறியுனி லோவந்த மேதகப் பொருளைப்
பொய்ம்மை யின்றிவழி படலென வாயிந்தப் பொருத்தம்
மைம்ம னத்தவர்க டேர்கிலர் மதியினர் தேர்வர். 36

மூர்த்தி பேதகமு ளொன்றனுக் கொன்றதி முரணாய்
வார்த்தை யாடுமுறை முறையுள வேவிதி வழங்கச்
சாத்தி யஞ்சிறிது மின்றுர வேரதைத் தவிர்த்துப்
மூர்த்தி செய்யவுள மூர்த்தியைப் புந்திசெய் வாரால். 37

சீவர் கட்டுருளும் வானுயர் மூர்த்தியைச் சிந்தித்
தாவி யுண்மைதனை யறிவிக்க வேயறிந் தீறில்
ஓவி ளொன்றுகள மொடுங்கிய வந்தர முறழ்ந்து
மாவி லாசவருட் பிரமத்தை யெய்துவர் மதியோர். 38

அருவ புண்மையறி விக்குமம் மூர்த்தியை யன்றி
அருவ மிற்றெனவுள் ளறிவதில் லாகலி னாசான்
உருவ மாயிலக லுண்டந்த வெழுங்கினை யீசன்
மருவு நல்லளியி னாலவ்வவ் வடிவுக்கு வடிவாய். 39

சைவத் தச்சுதனை யுயிரெனச்
 சாற்றினுந் தாவில்
 மெய்வத் தாயசிவ சத்தியின்
 மேனியிஃ தென்றுந்
 தொய்யற் றுயசிவ பேதமு
 ளொன்றென்றுஞ் சொலலாற்
 பொய்வத் தன்றுவிது வென்றுரன்
 கோடலும் பொருந்தும்.

40

எழுசீர்க்கழிநெடியாசிரிய விருத்தம்

சம்பு மார்க்க மேய்ப்ப வேச
 னார்த்தனன் னெறிக்கணும்
 அம்ப ரத்தை மேவு ஞான
 வான்களோடும் யன்பரும்
 உம்பர் வாழ்த்த வேயு ளாரென்
 றோது நூலுணர்ந் துளோர்
 வம்பு பேசி டார்மெய்ஞ் ஞான
 வாழ்விற் பேத மில்லையே.

41

பன்னி றப்பசுக் களிற்கறந்த
 பாலின் பான்மையே
 என்ன முர்த்தி பேதந் தான
 னந்த முள்ள வென்னினும்
 வின்ன மற்ற வுண்மை யால்வி
 கற்ப மின்றெ னத்தெளிந்
 தென்னை யாளு மீசு ரன்ப
 பத்ததைநாடுவார் நலோர்.

42

முப்பத் தாறுண் மன்னு பன்ம
 தங்க டந்த மேனவாழ்
 வைப்பற் றொண்மை யாத்த ரீம்ம
 தச்சுழக் கின்மாழ் கிடா
 த்பு முப்பும் போல வேய

மர்ந்திருந்த வாணையிற்
றப்பி டாத தீத சற்ச
மாதிமேனி லாவுவார்.

43

தொங்கு நன்னர் முலையி னுண்ணி
துத்தம் விட்டுச் சேரியே
அங்கம் விம்ம வுண்ணல் போ
லனேக நூல்க ளாயினும்
உங்கள் கத்த ினங்கள் கத்த
ெனன்று வாத மோதுவோர்
பங்க மற்ற ஞான மின்றஞ்
ஞான மேப டைப்பரால்.

44

கல்வி பொன்னி ரண்டு நற்க ருத்து ளர்க்குநன் னரும்
வல்வி டத்தை யொத்த வர்க்கு மல்கு தீது நல்குமால்
ஒல்கி டாத பேத வாத மோது வார்தங் கல்லியும்
நல்கு மாவ ரந்தை யென்று ஞான நூலிசைக் குமால்.

45

நீரி லாது சந்து ரைத்த நீள்க ரங்கணோ தல்போல்
ஏரி லாவி வேக மின்றி வாது பேசி யெய்க்குமுட்
சீரி லாரி ணக்கநீ செயா திருந்து தேவர்வாழ்
ஊரி லுள்ள டங்க வேயு யர்ந்த நீட்டை செய்குதி.

46

பேத மற்ற போத வட்டை
பேத பந்த மானுடர்க்
கேது மில்லை யென்ப துண்மை
ெயன்ன நூல்கள் பன்னுமால்
மாதர் புத்தி யேய்ப்ப வேம
தங்கள் பேகி வாயுறழ்
வோது வாரல் வூக வாழ்வு
றாறென் றோதி னானிறை.

47

5. பஞ்சகிருத்திய நிச்சயம்

இந்த வரற திர்த்த யாவு
 மேசி லாத சீடனோர்ந்
 திர்த ஞாய மொவ்வு முன்னி
 சைத்த சுத்த வத்துவுக்
 கெந்த ஆழு மில்லை யேயெவ்
 வாறு பஞ்ச கிருத்தியஞ்
 சொந்த மாய்ந டக்கு நன்கு
 சொல்ல வேண்டு மென்றான்.

48

பானுசன்னிதிக்கண்யாணர்ப்பங்கயங்கள்விள்ளல்போல்
 ஆனி யில்சிவத் தின்சன்னி தான சத்தியாவலலாம்
 ஊன மின்றி யாமுனே யுரைத்த வைங்கி ருத்தியம்.
 ஏனைனக் கடாவுவார்க்கியா னுரைப்பதென்னெனின்.

49

ஊக மோது வேத மார்க்கியி லீலையென்று ரைத்திடும்
 ஆகமம்வண்ணாண யேய்ப்பவாத்துமாக்கடட்டெலாம்
 ஏகெவென்று ஞற்ற லாகுமென் னுமவ் விரண் டையும்
 பாகமாக வுகஞ் செய்து பார்த்தஞாயம்பன்னுவேன்.

50

சீவர் கட்கி தாகி தஞ்செய்
 தேலி லீலை செய்வனத்
 தேவ னென்னொர் கேள்வி தான்செ
 னிப்ப தாலஃ தொவ்விடா
 சீவர் கட்க முக்கொ ழிக்கத்
 தேவ னுக்கு மித்துணைத்
 தாவு டைப்பிர மாத மோசொ
 லென்ன லுஞ்ச னிக்குமே.

51

சொனவி ரண்டி லாக மந்து லக்க லீர மாவதால்
 உனரு மத்தை மேல தென்று ரைக்க லாம்பசுக் கடாம்
 அனக ஞான மின்ற னாதி யாம லத்த வாகலின்
 இனைய ஞாய மொவ்வு மென்றங்கீகரிப்ப தேற்றமால்

52

ஏசு டைப்ப சுக்க ஞக்க வாவி யற்கை யாத்றொட்
 டச னாசை வழியி லேந டத்தி யந்த வேட்டைய
 நாசமே செய்துய்த்தல்செம்பைநல்ல செம்பொனாக்கல்போல்
 ஆசி லாவ ருட்ட யாவ தாமினற் குமொல் வுமே. 53

சேத னர்க்க காமி யஞ்சு தந்த்ர மாகச் சேரலால்
 நீத னான வீச னந்தி தானங் கண்டுபி ரேரித்தல்
 சீத வீர மாகு நல்ல தெட்ப மார்ம ருத்துவந்
 வாதை வியச் செய்யு பாய மானு மென்ன லாமரோ. 54

துண்புசேர்பிறப்பை யீகன்மம்மிரண்டுந்தொல்லைவெயன்
 றன்பிருத்தி வீடு கூட வுன்னு ஞான் றல் வாண்டவன்
 தன்பெ ருத்த விற்ப ருத்த றக்கதே யவ்வெல் லையும
 நன்கொடேதுபோக்குவானடத்துமாதியென் னலாம். 55

கலிவிருத்தம்

இந்த வாரிறை யோன்புரி மாடுதாழில்
 ஐந்துட் சிட்டிய னாள்வினை மாயையின்
 பந்திப் பிற்கிடந் தோவு பசுக்களின்
 பந்த நீப்புடல் பண்ணுவ தேயரோ. 56

ஆக்கை யாற்றொழிற் பட்டுணர்ந் துய்யுமா
 றாக்க னைத்தையு மன்புசெய் தங்கங்குக்
 காக்குங் கன்மந் தனைத்திதி யென்றரன்
 வாக்கெ னுந்தந்தி ரங்கள் வழங்குமே. 57

காப்பி னைக்கரு தாதுபுன் காதலால்
 மாப்பி ணிக்குள் வருந்தி யழுங்குபொல்
 லாப்பு விட்டினைப் பாறும் பொருட்டருந்
 தூப்பி ரானற் றுடைத்த னடக்குமே. 58

எனடுத னக்கொள் குலத்துக்கோ ரிஞ்சிபோல்
வினைநு கர்ந்திடு வானதில் வேண்டுவ
நினைவு கூறற் களந்து நிறுத்துமோர்
வினையை யேதிரை யென்று விளம்புவார்.

59

நன்றுந் தீதுந் துலாவொத்த ஞானிறை
என்ற ஞானபட் டாரக னின்புடன்
தொன்று மாமல மைந்துந் துடைத்திகல்
இன்றென் றோத லனுக்கர மெயரோ.

60

ஆற்ற லாரவ் வனுக்கர நல்கருள்
தேற்ற மாமதி தீக்கையைச் சீடனுள்
ஊற்ற மெவு முளத்தினு மாரியன்
ஏற்ற மெய்யினு மாநின் றிழைக்குமால்.

61

இந்த வைந்து மியங்குயிர் கட்குறும்
பந்த முத்தி யிரண்டினும் பையுளின்
றந்த வீச னருளி னடக்குமென்
றுந்து நெஞ்சுழி யுன்னருண் மைந்தனே.

62

ஆன்ற வாரிய னவ்வருண் மேனியாத்
தோன்ற லாலவன் றொல்சிவ மேயெனா
ஊன்று ஞாயமுண் டாவது மோர்தியென்
றான்ற யாவுடை யையெனன் பானரோ.

63

உயிர்க ளைக்கதி சேர்க்க வுஞற்றிடும்
அயர்வி லாவைங் கிருத்திய மன்னணம்
உயிரெ லாங்கதி யுற்றபி னோவுங்கொல்
செயிரி லோய்சொல் கெனக்குரு செப்புமால்.

64

ஓத்து ரைத்த வணந்துணை யொப்பனை
நீத்த வத்துவு மாயையு நிற்குமட்
டாத்து மாவு மளப்பினிற் யார்தலால்
நாத்தி கூறற் கொணர்தெந்த ஞான்றுமே.

65

எண்ணி லாத பசுக்களென் றேர் நுதற்
கண்ணு ளாள்சொன் னொடித்திடல் காண்டலிற்
பண்ணு பஞ்ச கிருத்திய நீத்தமென்
றெண்ண லாழியிர்க் கூத்திவை யேயரோ. 66

சீவ ரீத்துணை யென்றந்தத் தைவத
மாவ தோரற் கொணாதுகொ லென்பையேல்
ஓவி றெய்வந்தன் மாண்வரம் புன்குமேற்
சீவர் தந்தொகை யுந்தொகை செய்யுமால். 67

6. பஞ்சபாச விவரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

ஆதலா விதுவிங் கோதற் கமைவதின் றறிதியென்னா
ஓதலுஞ் சீடன் றீர்த்த னொளிமுக கமல நோக்கி
ஏதமாம் பாசஞ் சீவ கியற்கையே லகல்வ தெவ்வா
றாதவ மனைவச் சுட்டா லகலுமோ தவள மென்றான். 68

அங்கண்மா வத்தன் கூறு
மறிவுடை மகனே கேட்டி.
இங்கனே பொருந்தா தந்த
வெழின்மன வுமமா னந்தான்
செங்குருச் செம்பின் மாசு
நாற்றஞ்செந் நிறமும் போலத்
துங்கயின் மலமோர் முன்றுந்
தொல்லுயிர் மாட்டுண் டன்றே. 69

சவிரதக் குளிகை யாலே தாயிரங் களங்க நீங்கிப்
புவிபுகழ் பொன்னா மாறோர் பொருவிலா வருளா லந்த
விவிதமா மலங்க ளெல்லாம் விலகிய பின்ன ராதன்
துவிதமில் சிவமே யாகித் துவிதமற் றிருப்ப னன்றே. 70

தண்டுலத் தனாதீ யாகத் தவிடுமி முளையுண் டேனும்
விண்டிடுந் துவைக்குங் காலவ் விதமல மனோதியேனுங்

கொண்டிடு மருளால் வீயுங் குயின்றது சரதமென்னற்
கெண்டிகை யேத்த வுள்ள விகலரு ளாளர் சான்றால்.

71

மலமகன் றறிஞ ராகி மகத்துவம் புரித லானும்
நிலமிசை யுலப்பு நீங்கி நிமலனை யடைத லானுஞ்
சொலுமிந்தவு வமையாவுந் துகளற்ற வுலமையென்னா
இலகிய வாக மங்க ளியம்புதல் பொருந்து மாதோ.

72

முன்னரஞ் ஞானத் தாலுண்
முடுண்ட வேழைத் சீவன்
பின்னர்மெய்ஞ் ஞானத் தாலுட்
பிறங்கிடக் கண்ட தக்கார்
பின்னவெம் மலந்தான் சேர்க்கை
யியற்கையோ பேசி டாயென்
றென்னகா ரணத்திற் காக
வினவுவ ரிருந்தே றாதே.

73

செம்பெனுஞ் சீவற் குள்ள
திரிமல விவரங் கூறிற்
செம்பினிற் காளி தம்போ
லாணவஞ் செறிந்து நிற்குஞ்
செம்பினி னாற்றும் போலச்
செனிக்கிற கன்ம நிற்குஞ்
செம்பினிற் செம்மை போன்மா
யாமலஞ் சிறந்து நிற்கும்.

74

ஆணவ் மான தந்த காரமா யறிவா லன்றிக்
கீணம தாகா தாகிக் கிளர்சித்தை மறைத்துச் சீவர்
காணொணா வணமே சேர்ந்து கலந்துளே யிருப்ப தாகி
ஆணவப் பெயருக் கேற்ப வணுக்களை யணுவாயாக்கும்.

75

இம்மலஞ் சீவர் தம்மாட்டிருத்தலிற் கறிவு மாண்ட
மம்மர்சேர் மூலத் தூக்க முர்ச்சையுஞ் சான்று மாசார்

எம்மலங் களுக்கு மேலா யிருக்குமீம் மலத்தை நீத்தார்
மும்மல வனுக்க ளாகார் முத்தராய்ப் பரமா வாரே.

76

கேவல மிதுவே யாகுங் கிளரருட் கலையாற் கிஞ்சில்
வீவுறா தகலுஞ் செவ்வி சகலமாம் விரவு மந்தக்
கேவலந் தானே யல்லாங் கிளக்கிய சகல மெல்லாம்
ஆவியா முயிர்கட்கெல்லாமறைந்தவி ரண்டுமுண்டால்.

77

வேதநன் னுனுக்கந் தேரார்
மிளிருயிர்க் காண வந்தான்
ஏதெனக் கடாவு வாரஃ
தினையஞா யங்க ளாலோர்
போதுமொவ் வாதஞ் ஞானம்
பொழுதைச்சீ முத முடு
மாதிரி பென்றிறன் னுக்குண்
மறதியேன் மருளேன் மன்னோ.

78

முகிலுழி மறைந்த வென்றாழ்
முதொளி யிறாது தன்னுட்
புகரற விலங்கன் மானப்
பூரண வாத்து மாவுந்
துகண்மலஞ் சூழ்ந்தா லுந்தான்
றுலங்கிட வேண்டு மிந்தத்
தகவெது மிலாமை யாலத்
தளைமல மிருத்த றிண்ணம்.

79

சுழுத்தியி லிருந்தோ னந்தச்
சுழுத்தியை விளக்க லானல்
விழுப்பொரு ளாய வான்மா
வினுக்குமே லறிவுண் டென்னும்
வழக்கினைக் கணித்தீண் டாய்ந்த
வண்மையுந் தெரிப்ப லாண்டுச்
சுழுத்தியி லுணருஞ் சித்தந்
தொலைவின்றி யுளதா லெவ்வும்.

80

அயர் துரி யத்து மேலு
 மறியறி வின்மை யானும்
 மயலுறு சுழுத்தி யேய்ப்ப
 மதித்தொரு காறு கூறற்
 கியல்வதில் லாமை யானு
 மிவைகளைக் கூடிச் சீக்குந்
 துயிலுணர் சுழுத்தி யுகஞ்
 சுயம்புவென் றிடலெவ் வாதே.

81

ஆத்துமன் றனக்கெஞ் ஞான்று
 மறிவிருந் திடுமேன் முன்னர்ச்
 சாற்றிய மூர்ச்சை வேலை
 தனினுமஃ திருத்தல் வேண்டுந்
 தேற்றிய பின்பல் லாது
 சிறிதுமஃ தின்மை யாற்பொய்
 வேற்றுமை காட்டஞ் ஞான
 மிகைமல மிருத்தன் மெய்யே.

82

மிச்சையா முயிர்க்கெஞ் ஞான்று
 மிளிருணர் விருப்ப தாநாம்
 நிச்சய நொடிக்க வில்லை
 நிசபரம் பொருளைத் தானே
 சொச்சமா மான்மா லாகச்
 சொல்லினே மதற்கெஞ் ஞான்றுங்
 கொச்சையி லறிவுண் டென்னுங்
 குறிப்பையு மாய்வா மிங்ஙன்.

83

எழுதிர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்
 ஒப்பில் வத்துவை யகண்ட மென்னினது
 கண்ட மென்றறையா ணாதுமா
 துப்பி லங்குமது துரிசு டம்புள்வர
 ஞாய மின்றறிவு சோர்வெனின்
 ஒப்பு றாதிவை யுயிர்க்க தற்கிலை

வேரதி னுஞ்சுருதி யாலினும்
எப்ப டிப்பகரி னுங்க டத்துளஃ
திருத்த லென்பதுபொய் யாதரோ.

84

கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளள
வகண்ட மாவதிலை கண்டமே
கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செல்பொழுது
கண்ட மற்றுள வகண்டமே
கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளள
வகந்தை முடுபசு வாகுமே
கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செல்வுழி
யகந்தை நூறுசிவ மாகுமே.

85

அனக மானபர மூர்த்தி கட்டுமறி
வாள ருக்குமுட லுண்மையின்
சொனவ ணம்புலறி வுங்கொ ழிப்புமவர்
கட்கு முள்ளனனிகொல் சொல்லெனா
வினவொ ணாதவர்கள் வெண்ப ளிங்குநடு
வுள்ள தீபமென வொளிர்தலாற்
கனக மாமுரு விருந்து மின்மையது
காண லானிழலி லாததால்.

86

சோதி தன்னியிருள் சேரு மென்னலியை
யாமை போலுயிர்கள் சுத்தமென்
றோதி மாழையொடு கூடு மென்பதுமொவ்
வாத னாதநினை யுள்ளதாய்
நீதி கூறுவதொவ் வாகு போவதிலை
ஒருகிழி யாநதை யனாதியே
ஏது மின்னிட விடாது செய்தமுரு
பென்ன மாழையையு மெண்ணிடின.

87

சித்தெ னுஞ்சரத வத்து வின்புடை
யசித்தெ னுங்கொடிய வரணவம்
பெத்த மாகவுள தென்றல் விண்ணனி
பிறங்கு சூரியனின் மங்குறான்
நீத்த மாகவுள, தென்ப தொக்குமென
நெறியி கந்துசொ லுதாரணம்
ஓத்த தாவதிலை மேன்மொ ழிந்தவண
மொத்த துள்ளெரியு முருடுமே.

88

வலிய காட்டமத னத்தி லேமுளரி
மல்கி யேயெழுதல் போற்றமுள்
மெலிவு றாதசிவ யோக நீட்டையில்
விளங்கு முண்மையுணர் வாரினே
சொலுவ ராகலி னனாதி பந்தவிரு
டொலைவி லாதுமுனி ருப்பதும்
நலிவு றாநிலையி லேபின் னம்மல
நசிப்ப துஞ்சரத மைந்தனே.

89

கட்டை யுள்வசு மறைந்த மட்டுமது
கட்டை யென்றறைதல் போலவே
கட்டு மாணவ மறைத்த மட்டுமுயிர்
கறைய றாதபசு வென்னலாக்
கட்டை யில்வசு வெழுந்து சூழ்பொழுது
கட்டை யன்றுகன வென்னல்போற்
கட்டு மாசிலருண் ஞான மேவுழியொர்
கறையு மற்றபர மென்னலாம்.

90

உயிரில் வன்மல மிருக்கி லத்தையுணர்
வுள்ள சித்தென வனந்தருள்
பயிற வெற்றெனின் விடாத பந்ததசை
தனிலு ணர்த்தவுணர் வுறுவதுஞ்
செயிரின் முத்திதசை தனின்மு துக்குறைவு

திகழ நிற்பதுவு முயிர்களுக்
கியல்பெ னுந்துணிவி னாலவ் வாறுசொலு
மென்ம னாருணர்வு ளார்களே.

91

ஆத ரானசக லர்க்கு முய்பிரள
யர்க்கு ஞானகல ருக்குநல்
ஏது வாக நிகழ் கிரியை ஞானமுய
ரிச்சை யத்தனையு மாவரித்
தேத மாகவினை சீவ போதமு
ளிரண்ட றக்கலவி யெண்ணற
ஓத னுக்கிடொறு நின்று மொன்றென
வுரைக்க வேயுளதில் வாணவம்.

92

பிரள யர்க்குமிழி சகலர் கட்டுநவை
பேச வஞ்சுகமு முறுகணும்
புரிவ தாகவு மனேக பேதவலி
புகல வுங்கடலி னலையெனா
வருவ தாயழிவ தாக வும்படிவும்
வாக்கு நெஞ்சினிரு வினைகளாய்
விரிவ தாகவு மிருப்ப தேகரும
மலமெ னச்சொலிடு மெய்யனூல்.

93

மாயை யென் னுமல மேசி றந்தசசி
மாயை மற்றையது மாமரோ
காய மாந்சகலர் பாலி ருக்குமித
னோடு முன்சொலிய கன்மமும்
ஆய புற்கலனில் வெளியி ருக்குமென
வறையு மாதிபதி யாகமம்
நாய பூருவ திரோதை கூறின்று
னவின்ற வண்ணமல மைந்துகாண்.

94

மலந சிக்கும்வண மம்ம லத்தொடு
விராவி யேபொருளை மறைவுசெய்
திலதை யேயுள தெனத்தி ருத்திபணு
வித்து மும்மல வியற்கையை

உலவ வேவியிறை தனையு னாதவர்க
 ணிருள தாயுனுமுள் ளெளளியதாய்
 நிலவி நிற்பது திரோதை யாமிதை
 நிகழ்த்து வார்களு ளென்றுமே.

95

ஒரு ஞான கல ருக்கு முய்பிரள
 யர்க்கு முடல்கரண புவனமோ
 டார்கு போகமென வேயி ருப்பததி
 சுத்த மாயைசக லர்க்கவை
 சேர நின்றிடு மசுத்த மாயைகவை
 செப்பி ரண்டனையு முறைமையே
 வீர மாகநியிர் விந்து மோகினியெ
 னச்சி வாகமம் விளம்புமே.

96

7. கன்மத்திரய ஆசங்கை நிவர்த்தி

அறுசர்க்கழிநநெடியாசிரிய விருத்தம்

இவ்வா றுரைத்த வெல்லாநன்
 மாண வகன்றா னிதமாயோர்ந்
 தெவ்வா தத்திற் கும்விடைதா
 னிறுக்கு மைய கன்மமலந்
 தெவ்வாய் நிற்க வுளோர்க்கிங்கே
 யோது முறழ்வு சேர்தலெவ்வா
 ரவ்வா றில்லை யெனிலென்போல்
 வார்க்கீ தோதி லென்னென்றான்.

97

கருத்திற் கினியோய் நீகுயின்ற
 கருத்தெனக்கு வெளியாயிற்
 ருருத்தம் பெண்மண் ணெனுநசையா
 லாடுங் கால மாடிவிடும்
 பொருத்த மான வவ்வமையந்
 தானே வியும் போதமெனாத்
 திருத்தம் பேசிச் சோம்புறுவார்
 திட்டத் துணிலிங் கொவ்வாதே.

98

கண்ம முள்ள காலவவக்
 கண்ம வழியே நாமென்றெக்
 கண்ம முஞ்செய் யாரோசொல்
 காமுற் றேற்ற படிதிரிந்தே
 இன்மை காணா விறப்புதிப்பா
 மின்னா நியிர வழல்வார்தங்
 கண்ம மேன்மே லும்பைபங்கு
 ழிடுவா ராற்று கணக்காமால்.

99

முன்னைச் சஞ்சி தத்தானி
 யத்திற் கிஞ்சின் முடிவுவிதி
 என்னும் பிராரத் தப்புசிப்ப்க்
 கெடுத்து நுகர்கா லிச்சையினாற்
 பின்னும் விளைக்க விதையாமா
 காயி யத்தை யேபெய்து
 துன்னும் பலனை முன்னெடுத்த
 சஞ்சி யின்மேற் சொரிவாரால்.

100

இன்ன வாறு தொலைவின்றி
 யெடுத்தும் புசித்தும் விளைவித்துங்
 கன்ன லிருக்க வேம்பருந்து
 வார்போற் செய்யுங் கரிசொழித்தல்
 உன்னு மாகா மியவிதையை
 யோம்பா தெடுத்த வெலாமுண்டு
 முன்னைச் சஞ்சி தமுமாய்க்கின்
 முடியு மென்றுவ் வுளரோர்வார்.

101

உலப்பி லுணர்வா மழலுதிக்கி
 லொழியு மாகா மியமெல்லாம்
 நிலைப்பாய் நின்ற சஞ்சிதமு
 மன்றே நீறும் பிராரத்தம்
 பலக்கா தேநின் றறுதிபெறும்
 பகர்ந்த துண்மை யெனற்குகமேல்
 நலத்தா லுய்ந்து சிவமடைந்த
 ஞான பரர்கள் கரிகண்டாய்.

102

தேகி யென்பா னொழிகாலஞ்
 சிந்தை நெந்த வவன்குலிகள்
 ஆகு மாகா மியமாதீ
 மூவர்-கைம்மை யாவரன்றிப்
 பாக மாகப் பிராரத்தப்
 பாலை சுமங்க லியாயுய்தற்
 கூக மொல்லு நடுவினையென்
 றோது நூலு முளவன்றே.

103

உடம்புள் ளளவும் பிராரத்த
 மொழியா தாத றொட்டதனை
 உடன்கொண் டிய்யுஞ் சீவன்முத்தர்
 கட்டு மஃதுண் டென்பதுமுண்
 டிடங்கொண் டிலகும் புந்தியுளோ
 யில்லி ரண்டு மொவ்வுதலைக்
 கடந்த முத்தர் மன்தருவாய்க்
 காணு மாற்றா னறிமன்னோ.

104

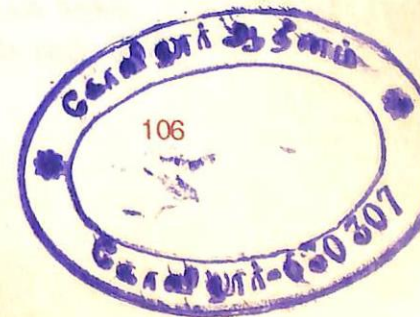
உருவ மனத்தர்க் காம்விடய
 முருவ மாகு முருவமீலா
 அருவ மனத்தர்க் காம்விடய
 மருவ மாகு மாதலினால்
 மருவி மருவா திருக்குமந்த
 மாசில் சீவன் முத்தர்புசிப்
 பருளின் செயலா நிற்குமென்றே
 யத்தன் விளக்கி யருளினனே.

105

8. முத்தியிலு மும்முதல்களுளவெனற்கு வேதாகமங்களின் சம்மதம்

கலவிருத்தம்

எந்தா யிதுபோ லெழிலார் விடைநீ
 தந்தா ளமுதற் தனின்மும் முதலும்
 நொந்தா துளவென் றரனா னுவலின்
 வெந்தே றிடுமொற் றுமையெவ் விதமாம்.

என்றான் மதிசேர் மகனின் படிகள்
நன்றா யிதைநீ தெளிநா னவில்வல்
பொன்றா வரணிக் கனலைப் பொருமென்
குன்றா முடிவைக் குறிசெத் தறுமே.

107

அத்தீ யிடைவெப் பனல்போல் விரவிக்
கத்தா வுயிரா வணுவுங் கறையின்
றெத்தே வருமே தொழுமா றிலகும்
வித்தா ரநயன் மிளிர்வீ டிதுவே.

108

பாசம் பகலோன் முனரே திமிரம்
நாசம் பெறல்போ னயலா வருண்முன்
பாசங் கையிலா தழியா தழிவுற்
றீசன் றருமிந் பெனநின் றிடுமே.

109

இதனா னிசமுப் பொருளென் றிடலுஞ்
சதமா யொருமைத் தகையோ திடலும்
இதமா கவொவும் புகல்வே னினமுஞ்
சுதனே யுணரென் றுரியன் சொலுவான்.

110

சத்தோ டறிவுந் தகையின் பமதுங்
கத்தா நிலையுண் டெனவே கரிசில்
சித்தா கமமுந் திகழா ரணமும்
ஓத்தோ துதலுண் டெனவே யுணர்வாய்.

111

இம்முன் றுமொருங் கிலகும் மிதுவே
பெம்மான் றருபே ரமுதென் றிடுமோர்
செம்மே னியடங் கிடுமா தெளிவிற்
சும்மா வமருஞ் சுசியத் துவிதம்.

112

சத்தே பதியச் சததம் பிரிவில்
சித்தே பசுவத் தினவின் பதுவே
மத்தா கியபா சமனப் பிமரஞ்
செத்தா லிவணந் திகழுந் தெளியே.

113

பதிசத் தெனவெம் மறையும் பறையும்
 மதியற் றபுமான் வளர்சத் துமலன்
 இதமுற் றறிவித் திடினும் மறியா
 அதமக் குணபா சவசத் துமலன்.

114

அறிவித் திடினே யறியும் பரிசால்
 உறுகட் பெறலிற் சதசத் துயிரென்
 றுறுதிப் பலனூரல் சொலுமல் வுரையால்
 அறிவுக் குரியோ னனுவிவன் றிடலாம்.

115

அதனா லியங்கு மறிவான சீவ
 னகல்சித் தெனற்கு ரியதாம்
 உதவாத பாச மொருபோது மின்ப
 மெனலொவ்வி டாது தெரிவீர்
 சதமாக வென்னு மறையோரு மீது
 சரிதா எனெச்சொ லிடநான்
 இதமாக லிம்பர் நலில்வே எனெக்க
 ணிறைவாய் மலர்ந்து நலில்வான்.

116

மறையந்த டூல்க ளனுநின்ற கார
 ணவுடம்பை மல்கு சுகமென்
 றறாகின்ற வின்ப மயகோச மென்று
 மறியா வுபத்த மதனை
 உறுமின்பு கொண்டு களிசெய்யு மென்று
 முபயந் துறந்த நிலையில்
 அறிவுந்தி யாவு மதுவென்று மேது
 மதனா லசித்து மகிழ்வாம்.

117

சொனசுத்த சச்சி தானந்த வண்மை
 துவிதத் தினுக்கு மொவிடும்
 முனலற்ற வேக மெனுநிச்ச யத்தின்
 முடிவுக்கு மொவ்வும் விவரம்

பனுமித் துவந்து வழமின் றெனச்சொல்
பதமற்ற தற்கு மொவிடும்
எனதுத்த மச்செந் நெறியோய் முடிந்த
விதன்வாய்மை யின்னு மறைவல். 118

ஒன்றென்னின் முத்தி பெறுவானு மின்பு
மொழியும்வெவ் வேறு மொழியிற்
சென்றுவரு கின்ற பதமுத்தி யல்ல
தைக்கியஞ் செப்ப விசையா
தென்றிவ் விரண்டு மல்லாத சுத்த
வியல்பான சற்ச மரசம்
பொன்றலறு மொளன முடிவென்று தந்தி
ரத்தினது சென்னி புகலும். 119

சும்மா விராது சும்மா விருப்ப
தேயிந்த வாய்மை யிதுவே
சும்மாந நாதர் கல்லாலி னல்ல
தடவங்கை வைத்த குறியால்
மும்மா சுகற்றி யிம்மா திறத்தெம்
மொடுநின்மி னென்ற முடிவும்
இம்முக வர்த்த மல்லா திசைக்கு
மெல்லா மவத்த மகனே. 120

நெஞ்சா னினைக்க வாக்கா லுரைக்க
வொண்ணாவொர் நீர்மை யெனவே
செஞ்சீர்கொ னுரல்கள் சொலியுஞ் சழக்கர்
தேறார் வழக்கி லுழல்வர்
அஞ்சோறு துய்த்த லின்றே யழிந்த
வசனத்தை யும்ப லரியை
மஞ்சோ டருந்த வுனுநீர்மை யென்ன
மதியொன் றிரண்டெ னையே. 121

முதனா விரண்டி லரனா லசங்க
மொழியாத வின்ப முனுநீ

அதுவாவை யென்னு முடிபா யிருக்கு
 மறவோ ருவந்த சுருதி
 அதுநா ளெனச்ஞொன் முடிபா யிருக்கு
 மதனா லிரண்டு மழியாய்
 பதமான சுத்த வனுபுதி முன்பு
 பகையா தொருங்கு படுமே.

122

நீகமங்க ணாலு ஞாயர்சாம வுச்சி
 நிகழ்கின்ற தத்து வமசி
 பகருஞ் சுருக்க மதுசோக மஃது
 நாலே றெனச்ஞொல் பதிநூல்
 புகலந்தம் வாது ளத்தோய்வில் வந்த
 புறாதீர் சிவோக மதுவும்
 உகளங் கடந்த வேடுமென்ப தன்க
 ணொருசேர நின்ற வுணராய்.

123

கட்டளி கலிப்பா

அவித்தி யாகத மான வுயிர்ப்புன்மை
 யாக நாடுனன் றெழுந்திறன் றானிறந்
 துவக்குங் காலவ் வுயிர்குநற் சாட்சியா
 யுள்ள தைவிக மாதலு மாணவக்
 கலிப்ப தான வுயிர்ப்புன்மை தோன்றவே
 காட்டி நாடுனன் றெழும்பகங் தானிறந்
 தெவைக்கு மாண்டவனாஞ்சிவ மாதலு
 மேச கன்றெவான் றென்றுகொ ளன்பனே.

124

இச்சைக் காமனப் போதகந் தானிறந்
 தேக மாயறி வுக்கறி வாய்நிலா
 வச்சி வத்தினை நீங்கலின் னீர்மையு
 மாடுஞ் சீவத்து வந்தணந் தங்கணோர்
 அச்ச யின்றறி வுக்கறி வாயுவந்
 தறிவித் தாலறி சிற்றறி வாச்சுடர்
 சொச்ச வத்துவை நீங்கலின் னீர்மையுந்
 துகடு றந்துவொன் றென்றுகொள் செம்மலே.

125

இந்த ஞாயியில் வாறிருக் கப்பசு
 வேறு வேரன்பதி நூலினர் சாகையைப்
 பந்த நூல்பசு நூல்கன்ம நூலெனப்
 பன்ன லும்மறை யோர்பதி நூலினை
 அந்த மாகிய மேகன மென்னலு
 மவ்வி ரண்டினும் பூருவ பக்கமாய்
 வந்த வென்பர்கண் ணாளர் சடந்தமும்
 வழுலொ ழிந்தலொன் றென்றுகொண் றைந்தனே. 126

இந்த சீவன் கெடாவந்தத் தேவனே
 ரேறுஞ் சேவடி யெய்துதன் முத்தியென்
 றுன்றன் முன்னுவல் வார்க்கினி யவ்வடி
 யோத ருஞ்சிவ னைப்பிரி யாதலா
 நந்த மாமரு ளென்றறி வாளர்நூ
 னவிலு மாதலி னாலதை யெய்தினால்
 அந்தச் சின்மய பூரண வத்துவை
 யடைந்த தன்மையு மாமென் றதிர்ப்பையே. 127

ஆத்து மாக்கள் பரத்தொடு கூடியோ
 ரழுக்க லின்றுள வென்னி லகண்டயில்
 கேத்தி ரம்பல வங்குள வேரெலனுங்
 கேள்வி நூறக் கிளக்குவ லென்னெனில்
 ஊத்தை யார்மட் கடங்கனின் காலைலா
 மோர்விண் ணெய்திடல் போலொரு பேதயின்
 ரேத்து மைந்தொழி லின்றி யகண்டமாய
 மின்ப மேடுகந் துய்வதஃ தாமரோ. 128

துறவற விளக்கப் படலம்

1. சார்பறுத்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
 என்றுகுரு சொற்றொழி முற்றுநனி கேட்டோ

ஏனம்மீறாவ வம்முடிவை யெய்துநெறி யாது
 நன்றருளல் வேண்டுமென நல்லடி பணிந்தான்
 ஞான பரனவ்வமைய மோமனை நினைந்தே
 ஒன்றறிவு மைந்தவெளி யென்றவொரு பற்று
 முள்ளெனுமொர் பற்றுமற நின்றிடிவென் னாணை
 சென்றுவர வற்றுநிலை சேர்வையிது தானே
 திவ்யசுக ஞானிக ளடைந்தநெறி மன்னோ.

129

சொற்றவெளி யுள்ளது பிதாமனைவி மக்கள்
 சொத்துட் லகத்துளது பற்றுபுல னைந்தோ
 டுற்றகர ணங்கிளை வுள்குதி யிவற்றை
 யோட்டிடல் புறத்துறவு ஁ட்டுறவெ னாநூல்
 கற்றவர் நொடிப்பர்முறை யேவிடுந் ருய்வர்
 கந்தனை வழங்கிறை கலானிழ றுறந்தே
 நற்றவர் களுக்கருள வந்தநடை யாலே
 ஞாலமுளர் தள்ளவொரு ஞாயமு மெழாதே.

130

உட்டுறவு கூடிடல் வெளித்துறவ தேன்வே
 ரொன்றுகளை யிற்றளிர் தளிப்பதிலையென்னின்
 முட்டுதைய நின்றசெடி மூலம தகைக்க
 முன்னர்வெளி யுள்ளதுழை வத்தனையு மெற்றல்
 பெட்டிண்முறை கண்ணசன காதியரை மானப்
 பெட்புடைய முப்புரையு மற்றவரு நல்லார்க்
 கொட்டுமது மற்றவர்க ளுக்குவெளி வீக்க
 மொருவினல துட்டுறவு வாய்த்திடுவ தின்றால்.

131

அட்டாவ தானம துஞற்றுந் குறழ்ந்தே
 யவ்விருமை யுப்புரியா ணாதுகொ லெனிற்கேள்
 ஓட்டாதல் வட்டாவ தானவெளி வேலை
 யொன்றாக நின்றே யுஞற்றவிய லுஞ்சூர்
 விட்டேகு மாறுற விரண்டென் பலற்றுள்
 வெளியொன்று முள்ளொன்று மென்றிடலினன்றோர்
 கெட்டாலு மேதுறவு கீழன்று வேழங்
 கெம்பீர மதமுற்ற பண்பென்ன வாமால்.

132

இல்லறத்து ஞானம திரும்பின்மணி யாமல்
 வில்லொழித்த ஞானமது பொன்னின்மணி யாமிற்
 நல்லறத்தை நாடுநர்க ணில்வருத்து; செல்ல
 ணண்ணுவதில் வண்பரம விண்கதி விழாவுக்
 கல்லவற்ற வீதுரிய காப்பெனாரு கட்டா
 மாக்கையுள தேலிதுந லச்சனன மாகும்
 வல்லரக்க ருந்துறந்து நன்னரடைவாரேன்
 மாணுறு கதிக்கிது வலாதுபுக லேதே.

133

ஏர்க்கரம் வளார்வசி பரித்தவர்கள் கொல்லா
 ரென்பதிலை யன்னண மிழுக்குவிட யந்தான்
 பார்ப்புல மருந்துநரை நீத்தவ ரெனார்காண்
 பண்புடைய தக்கவர் பராபரவின் பத்தைத்
 தீர்க்கமொடு சேர்தறனி யாகுதுற வாலே
 செப்புமதை விட்டவர்கள் பற்றொழிய மாட்டா
 துர்க்குருவி போற்பெணி னுடம்புவெறி கொண்டே
 யுழு மெனச்சொலி யுழன்றுதிரி வாரால்.

134

கலிவிருத்தம்

வீணான விடயத்தை யும்பந்த மேவா
 மாணாரு மமுதத்தை யுங்கருது மாந்தர்
 நாணாதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
 கோணான புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார்.

135

பொல்லாத கழுதுள்ள தெனயிற் புலத்தை
 அல்லான பின்னெவரு மடையார்க ளதுபோற்
 கொல்லாது கொல்லும் பிறப்பைக் குறிப்பார்
 எல்லாரு மதன்மூல விழிவிற்கு னுழையார்.

136

ஈன்றாரை விடலாவ தோவென்னி லீன்றான்
 நானறா எனைச்சொல்ல நடுவேது முண்டோ

சான்றான வருண்மெய்த்த தாய்தந்தை யாகும்
ஆன்றோ ரடைந்தபய னைத்தனையு மோர்தி.

137

மனைமக்க ளென்செய்வர் துறவுக்கு வந்தால்
எனையொப்ப வவண்யாரு மிலையென்னி ளெம்மான்
தனைவிட்ட வறிவீனர் தமைமெச் சகந்தை
யினையொக்கு மதுதீர்வை யிலையே குழந்தாய்.

138

புத்தான நரகேக வேவந்த புத்ரர்
செத்தார்கள் கிரியைபல செய்வார்க ளென்னிற்
கத்தாவை யடையாத கண்மபல மெல்லாம்
வித்தார வார்வீசு வெண்டிரையெ யொக்கும்.

139

பிதிர்பூசை யிலதேவ்வெல் பிதிர்சாப மெய்தும்
அதினாலொர் சன்யாச மாகா தெனிற்கேள்
அதியோக சிவஞானி யைத்தென் புலத்தார்
பதியாக நினைவார்கள் பணிதேவர் பணிவார்.

140

சரியைக்கு ணின்றே சதாமுத்தி பெறுவேன்
குருசொற்ற வணமென்று கூறத் துணிந்தார்
புரிவுற்ற வதனாலொர் புலராத மோக்கம்
வருகைக்கு வழியின்று சாலோகம் வருமால்.

141

கிரியைக்கு ணின்றே கெடாமுத்தி பெறுவேன்
விரகற்ற துறவெற்கு வெகுதூர மென்னிற்
புரிவுற்ற வதனாலொர் பவமற்ற மோக்கம்
வருகைக்கு வழியின்று சாமீபம் வருமால்.

142

யோகுக்கு ணின்றேமெய் யோர்முத்தி பெறுவேன்
தேகத்தை யழியாது செய்தென்பை யேனீ
பாகிக்க விடனற்ற பரமுத்தி யதனால்
ஏகப்ப தவையின்று சாரூப மேய்வை.

143

சாருப மேஞான சாயுச்ய மென்னிற்
 சீராய கிரியையினர் செப்பார்கொ லதுபோற்
 பேராயி ரப்பரமர் பேசாது பேசித்
 தாராத பொருடந்த தன்மைதனை முன்னாய்.

144

பொய்யாத வறிவொன்றை யேயோர்தல் பொருளென்
 றையான னற்கினிய வறுமா முகத்தே
 மெய்யா யுரைத்தவகிர் மேலென்னின் மந்தஞ்
 செய்யோக மெவ்வாறு திணிமுத்தி நல்கும்.

145

அறுசீர்க்கழிநெடியடிபாசிரிய விருத்தம்

முச்சடக்கும் யோகதனா லுடலுரக்க
 மாய்நெடுநாண் முடிவின் ரெங்கும்
 ஆச்சரியஞ் சொலவுயினுஞ் சடமதனா
 லொருகாலத் தழியும் பின்னும்
 பூச்சனனம் வருமினம் புசுண்டர்கதை
 புகலவெனிற் போக்கு மீட்சிப்
 பேச்சும்வரு மவர்நிலைமை வேறெனவும்
 வாசிட்டம் பேசு மன்றே.

146

கும்பகத்தி னின் றரிய பரவெளியைக்
 காண்பவெனக் கூறு வாயேற்
 றம்பதியி னிறுவியுணர் தற்போத
 மங்கில்லை சகல மாய
 கம்பிதயின் றுங்னந்தப் பரவெளியைக்
 காணறிவு காண மாட்டா
 தம்பரிசு தாய்நின்றங் கறிவெனெற்
 றம்போத மடங்கா தந்தோ.

147

அப்போதந் தனையடக்க வுன்னாலே

யாகாநல் வருளைச் சாரின்
 எப்போது மடங்கியறி வேயுறுவா
 யதனான்மெய் யிறையைக் காண்பாய்
 துப்பேறக் குறங்குகுத்தி யுடன்மறந்த
 தாய்நினையிற் துயில்வா ராபோல்
 ஒப்பாத வளியோகி வறிவான
 வானந்த வுறக்க மின்றே.

148

அணிமாதி யட்டசித்தி யதிலுளவென்
 றுயர்த்துவையே லவற்றான் மோகம்
 பணியாதோ ருருமறைத்தோ ருருக்காட்ட
 லாதார பதுமந் தோறும்
 மணியரவு போலேறி யொன்றியி
 லொன்றடைதன் மாயை யாக்கை
 நனுகனன வாதியுறல் காண்டலா
 லெக்காலு நலனா காதே.

149

கருவிகளை நேதிசெய்து திருவருளாற்
 றனையறியுங் கருத்தை நீத்தக்
 கருவிகளிற் பிராணனையு மனத்தினையுங்
 கனவாதை புரிந்து மேலே
 மருவுபிர மத்தொளையி னீறுத்தியதின்
 மறையிலறி வாக வென்றும்
 நீருமலசம் பூரணவெள் ளிடையாக
 நிறுவொரு சமாதி யாமோ.

150

கரிசுள்ள சடத்தையிறிற் சடமயமன்
 றருண்மயமாக் காண்ப துண்டோ
 புரிதிறவத் துயர்க்கரும யோகதனாற்
 பொலிசடமாம் விந்து நாத
 தரிசனமன் றதிகமிலை யவைசுத்த

மாயைவயிற் சனித்த வாகும்
பெரியபொரு ளவையென்று பேசிடற்சித்
தாந்தங்கள் பிழையென் னாவோ.

151

திக்கோடந் தரமுழுது மறையவழி
மூடாது திரையிட்ட டென்னாந்
தக்காரொத் துறுபோத மொடுக்காது
வாயுவினைத் தடைசெய் மார்க்கம்
எக்காலு மொவ்வாதந் நிலைவிட்ட
பின்சகல மெழுவே செய்து
முக்காடிட் டுறங்கிலனக் கருவியுளே
மறைந்து முற்போன் மூடா நிற்கும்.

152

கண்ணிமையா நாட்டமுறல் கருத்தையொரு
தானத்திற் கருத வைத்துப்
பண்ணன்முத லத்தனையு மனமிறவா
நனவாமுற் பகர்போ தந்தான்
எண்ணமதை யொடுக்கிடவு மதையெண்ண
மொடுக்கிடவு மியைவ தின்றால்
விண்ணெனவே யொன்றோடுந் தாக்கற்று
விகற்பொருவ நிற்கி லாகும்.

153

இன்னணநிற் பதுதானே யெழின்ஞான
சிவயோக மென்பார் நீத்தோர்
பன்னெடுநா ளீருக்குதுமென் றடயோகப்
படுகுழியுட் படுத்த தற்காகத்
தின்னுமருந் துண்டுமூல்வ தெல்லாம்வீ
ணிச்சைநடை சிவஞா னிக்கெந்
நன்னயமு மெண்சித்தி முத்திகளு
முளவருளா னனிதேர் வாயே.

154

தற்போதே மரியாதே லுட்டுறவு
சார்வதில்லை சாரா யோகி

பொற்பாய துறவியல்ல னீயந்த
 யோகமதைப் பொருத்திப்பின்னர்
 நற்பாதை யடைகுவென் றதிர்ப்பையே
 லபக்குவர்க ணாடு வானஞ்
 சிற்பரமன் விதித்தசோ பானமது
 வதினிற்கிற் றேற வெந்நாள்.

155

இச்சனனம் போய்மீண்டு வருசனனந்
 தனின் ஞான மெய்தி யிச்சூழ்
 இச்சையிற நிற்பெலனி னிம்மதியன்
 றுறுங்கொல்லோ வெளியோ யிஞ்ஞான்
 றச்சமற நில்லாது போவைவெனின்
 விரைந்தோடு மாற்றி லோர்கால்
 வெச்செனவே தவறிவிழு வோன்சுழலு
 மாறுடலை மேவி மாய்வாய்.

156

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
 அரியவில வூக மானுடயாக்கை
 யழியுமுன் றுறவற மடைவேன்
 விரிமய னுகரிப் பருவம தெழிந்தாம்
 விருத்தமுற் றிடுபொழு தென்னின்
 நரியுவர் வறஞங் கானறு மீனை
 நசையற வருந்துவ வென்னாத்
 திரைகட லோரங் காப்பதெவ் விடுமித்
 தீழ்ப்புடை மதியையும் விடுதி.

157

மடமுடைப் பாலை தனிலறி வின்மை
 மருவிடுங் காளையிற் கடனோர்
 தடநெடுங்கண்ணார் மயல்வெறி யலைக்குஞ்
 சரைதனிற் றாங்கிய குடும்ப
 விடயவன் காப்பான் மெலிவுறு மிவற்றுண்
 மிழற்றிய பின்னிரண் டனையுந்

திடமனத் தவநீத் திறையடி நாடுந்
திறனுள ததையினிச் சேராய்.

158

இன்றுளர் நாளை யிருப்பரென் னுள்கற்
கென துணி வுளதெஃது மயக்கம்
என்றறி முனையுல் வாலுள வாணா
ளிறைவனைக் கருதலின் றொழியிற்
பின்றவ நோற்க வருவதுண்டோலிப்
பிழைநினை யேகுறு காதின்
றென்றடை யிருப்பி னுந்துற வோம்பி
யிருநயத் திருந்துயர் வாயே.

159

சொனவணங் குடும்ப மொழித்திவண்டானே
சுகதவ வேடமே பூண்டு
கனவெழில் குலவ மடாலய மமைத்தக்
கருணையை நாடுவ லென்னின்
மனையறந் துறவு மிலாவிடை யாகி
வருந்துவை விடயமும் வாட்டும்
முனைநலர் செய்தா ரென்னினன் னோரு
முடிவினி னிலிர்த்தியை நயந்தார்.

160

கரும்பினைத் தேனைக் கண்டினையிழுதைக்
கனியினை யமிழ்தினைப் பழித்த
அரும்பரை போக மருந்தியச் சிவத்தை
யடைவது பெரியபெ றென்னா
இருந்துற வுறுவர் நுண்டெளி வுடையா
ரேனையர் தீழ்ப்புடைமலத்தை
மருந்தென வயிலு மெறுழியைப் போல
மாயையின் போகமே துய்ப்பார்.

161

மடமது வும்பற் றெனவுனி யேயென்
மனைசுதர் தமரையுந் துறப்பின்

இடம்பொரு ளேவற் கெதுபுரி வேனீ
யிசையெனீ லிருமகி யுண்டு
படர்புரி வடியா ளுளரீவைக் கெல்லாம்
பாரமார்த் திகவரு ளுண்டு
மடமக ளுதரத் துனைத்தீதி புரிந்த
மகிமையை மறந்துமற் றறையேல்.

162

துறவறத் தானோர் திருவருண் ளானத்
துலக்கமற் றிருக்கவுங் கண்டேன்
அறுதியிட் டெனையத் துறவற மடையென்
றருளினென் னாகுமென் பாயேற்
செறியுமுட் செடியைக் களைந்துழி யதன்வேர்
தேர்ந்தரி யாததைக் கடுப்பப்
பொறியகல் விரத்தி யடைந்துமுட் டுறவு
பொருந்தலில் குறைவின ரவரே.

163

வாசனை நறுமூப் பணியலங்காரம்
வனப்புறு தழுவணைப் படுக்கை
போசனப் பிளிதி யறுசுவை வேட்கை
புலையுண விலகரி யடைக்காய்
பேசிடு குறிசோ திடமருத் துவம்வீண்
பேச்சதி சயம்பெரு நகைப்பின்
னோசையென் பலற்றை விரும்பினுட் டுறவாங்
கோங்குவ தின்றென வுணர்தி.

164

சீடர்க ளிட்டந் தேசெமாடமையந்
திகைமதம் வருணநொனாமை
ஏடணை யம்பா தகமக வற்ற
மெதுவுமி லாநிவிர்த் தியினின்
றாடர னடியா ரயருப சார
மனைத்தையு மீசுரார்ப் பணஞ்செய்
தீடறு கைகாட் டாங்குறிப் பதிலே
யிருப்பது துறவிக ணிலையால்.

165

பாரமார்த் திகத்தே லொன்றையே யுளத்திற்
 பதித்துயந் துறவியை யோம்பு
 சீரிய சமுசா ரியும் பொறீ யடையத்
 திருவருள் கூட்டிடுங் கள்ளன்
 ஆரமு தெனவுண் போரருங் கலைசித்
 தடைந்தவ ரெண்ணினு மவரை
 வாரவு வந்தார் பெறுநல லென்னே
 மதியில ராத்திகைப் பாரே.

166

2. வக்கிரநிருவிகற்பவசன கண்டனம்

பத்தியந் தீர்ந்து சுகமடைந் ததற்பின்
 பாகலுண் டிடிவெனை யென்று
 குத்திரம் பேசு கபடசன்னாசக்
 குணங்குக ணாப்பறை யடங்கச்
 சித்திர மாய்நான் மிழற்றுவ லீங்கே
 சிறுகறு நிருவிகற் பந்தான்
 ஒத்துறின் மண்கு ழினும் வெறுப் புவப்பின்
 றுண்பதற் குடன்படல் வேண்டும்.

167

ஊனுடையல்லால் வேறெஃது மேற்கா
 வுபேட்சையி னுட்டெளி வோடு
 நாணுயிர்ச் செயலே விடுத்தவன் செயலி
 னயவுப சாந்தியை யெய்தி
 ஆணவ நீலங் கடிந்தருண் மயமா
 யருந்துவ வருந்திநின் றிடுதல்
 மாணவர் கூடுந் திருவருட் டுறவு
 மற்றவை கிடைநசை மயக்கே.

168

3. மெய்த்துறவில் மூலமலநிவிர்த்தியிலார் பெறும் பலம்

எவ்வறங் களுக்கும் வியனற மாக
 வியம்பிடு துறவறங் குறுகி
 வவ்வுல மரன்மா சொன்னுற வேகன்

மட்சயம் வந்துளார் கருமுண்
 டவ்வியல் புடையா ரருங்கதி யடைதற்
 கருகரன் றாயினுங் கடையிற்
 செவ்வைவிஞ் ஞான கலப்பிராத் தியினைச்
 சேருவ ரவலமெய் தாரே.

169

4. சாத்திரபடனஞான சரதம்

கலிவிருத்தம்

இவ்வித மிறைசொல வெழுந்து சீடனுஞ்
 செவ்வென வுணர்கலைச் செவ்வர் தாமுமீவ்
 வுவ்வுறு துறவை யுறாத வுண்மையெற்
 கொவ்வுற வறையென வுரைத்தன் மேயினான்.

170

அன்னவ ரருங்கட வையரும் பாதைசெம்
 பொன்னிதி காத்திடு பூதம் போல்வெரன்
 றுன்னுதி வாயுறழ் வேரதி லுள்ளொளி
 மின்னுமோ வினையது வேட்கை யார்ப்பரோ.

171

வேடம தாலருள் விளங்கு மாயினாப்
 பாடம தாலுமே பலிக்கு மென்னலாம்
 மூடமி லாயிதன் முடிவைத் தேரெனக்
 கேடிவி யாரியன் கிளக்கி னானரோ.

172

5. சற்சீடன் வெளிப்பற்றகற்றி வினாதல்

கட்டுரை யுடையவெங் கருணைப் பண்ணவ
 விட்டுள னுரைப்படி வெளிப்பற் றினையினி
 உட்டுற வடைகுவ லுன்றண் ணளிகொடு
 சிட்டினன் றாடுளெனச் சீடன் போற்றினான்.

173

போற்றிய பினரவன் போத ஞால்பயின்
 நேற்றவா றுழலுந ரேது பிறப்பிப்

பாற்றிடு செயலுமி லமல நாமெனச்
சாற்றிடு நிலைமையெத் தகைமைத் தென்றனன். 174

6. கபடஞான கண்டனம்

ஏசுறு மைந்தகே ளீதுவு முன்சொன
ஆசுறு கபடசன் னாச வலகைகள்
பேசிடு கூற்றிவட் பெருக்கிக் கூறுவல்
நீசெவி கொடுவென நீகழ்த்தன் மேயினான். 175

இறப்போடு பிறப்பிலை யென்பர் கீரிஙன்
மறப்பொடு நினைப்பிலா வத்து வாயொரு
குறிப்பற நீர்கினைவ் வும்பொய் யாயிடின
அறக்கடை போந்தவ ரறைகொன் சொல்லதாம். 176

அமலம தேற்பசித் தசனந் துவ்வுமோ
திமிரம துட்கருள் சேர்பு நிற்குமோ
எமதுட ினாந்தென் றிரங்கி வாடுமோ
குமரமும் விருத்முங் கொண்டு வீயுமோ. 177

பீமணம் போக்கவார் வாகங்கிப் பெய்யுமோ
காமநோய் கழிக்கெமன் றோள்கள் புல்லுமோ
நாமரு பங்களை நனுகி நிற்குமோ
ஓமெனி லமலமெங் கொவ்வு மன்மையே. 178

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

இந்த வுபாதிவெ லாமெமக் கிலையவி
நிரவியின் சன்னிதி மரைமலர் போல்
எந்த மபேதசன் னிதிமா யாசகி
தற்குள வென்றிறுத் திடுவாரேல்
அந்தவெய் யோனுறழ்ந் தெதன்றினு தாக்கற
வலங்கிட லவர்மாட் டுளதாயிற்

பந்த வுடம்பினி லேகொள்ளி கொடுசுடிற்
பாதை யுறாநிலை வேண்டுமரோ.

179

கொள்ளிகொ டேசுடு காற்றுயர் கூர்வது
குற்சித பாசனகோசரமாம்
ஒள்ளிய பிரமமெனாமல்ல மென்னுரை
யோதுவ ரென்னினவ் வுயிராக
உள்ளவ ரல்லதப் பிரமம தாகா
ருண்டெனின் வெள்ளறிவாளருமே
எள்ளுவ ரிம்மதி யகந்தைய தாமங்
ஏனண்ணுறு சண்டனு நகைத்திடுமால்.

180

இம்முறை நொடிக்குநர் மரிக்கினம் மறல்விளித்
திரும்பொரு ளாமுமைத் தண்டமிடேம்
மம்மரி லுமக்கொ ரரந்தையு யின்றுமுன்
வாய்மை யிலாதது நாடுமெனவே
விம்மிய வகந்தைபொய் சொனவுயிர்க் கேயிவண்
வெய்துற னல்குது மென்றிடுகால்
நம்முரை வழிநமை வருந்துயிப் படரிவை
நமக்கெனப் புலம்பலு மவர்க்கழகே.

181

ஒப்புறு தத்வ விசார மிலாதவ
ரோதிய வணயிவ னுவல்வாரேற்
செப்பிய வகந்தைபொய் யுடைமைகொண் டந்தகன்
நீர்வையை யடைகுவ ருணர்ந்தார் தாம்
எப்படி நரசுடை வாரடை யாரென
வியம்பிடு வாரென்றிற் சொனவணமே
துப்பொடு தத்வ விசார மடைந்தருட்
டுவெளி கண்டவர் துனியிலரே.

182

அந்த விசாரநல் வரம்பையை யுரித்தத
னகத்தெழு தண்டினைக் கண்டிடல்போற்
பந்த நளிமுழுதுங் கழற்றியுண் ணிற்குமொர்

பரம்பொரு ளீனையறிந் துய்ம்மினெனா
அந்த மறையறையு மனுபவ மிலரிதை
யடைவொடு சொல்லல் விசாரமெனின்
எந்த விதமமையுஞ் சருக்கரை யென்றசொல்
வினிப்பதின் றாகலின் வெறுங்கூற்றே.

183

தாவு கொச்சகக் கலிப்பா

கொள்ளிகொடு சுடுவதெது
கொள்ளிக்கு டேற்பதெது
கொள்ளியென விருந்ததெது
கூறிய வதுவென்னிற்
கள்ளமில்லா வத்துவுக்குக்
கண்டயின்மை சொலற்கொவ்வுங்
கள்ளவுயிர்க் கோதலொரு
காலுமமை யாதங்னே.

184

பொன்றானே பணியாக
விருப்பதென்று புகறலுண்டேற்
குன்றாத வப்பணிதான்
குறைவாயிட் டிருக்காமற்
பொன்றானே யாகுங்கொல்
புகல்பணிதிப் பெயர்போங்கொல்
நன்றாநா முருக்கிவிட்டோ
மெனுநீனைவா னைகபோங்கொல்.

185

பணிதியென்ப தேயில்லை
பசும்பொன்னே யிருப்பதெனற்
றுணிவுநலி லிக்கதையுந்
தோன்றிடவோ ரிடனின்றால்
கணிதமில்லா வம்மெளனக்
கடைகாணில் விகாரமுண்டோ
தணிவுடைமை தான்காணி
வசத்தியத்தி லசத்தியமே.

186

அலல்கடிவோய் பொன்னலக்குந்
 தீதினுக்கு மாமந்நேர்
 மலம்விரவு தற்போத
 மாயந்திடுவா னத்துவிதஞ்
 சொலுமறையா கமமுடிவு
 துலக்கமுள ஞானிகட்கு
 நலனையுமஞ் ஞானிகட்கு
 நடலையையு நல்கிடுமே.

187

முதனூல்கண் முடிவுணரார்
 தத்தநீனைப் பின்படிபன்
 மதமாக விரித்திடவம்
 மாநூல்க ளிருந்தமைபோற்
 சதமான வறிவிலக
 டந்தசைக்காக் கிக்கெடற்குந்
 நதமாந வனுபுதி
 ஞானிகள்வாக் கிருந்தனவே.

188

இதுபுரைய வெல்லாநீ
 யாம்பிரம மெநச்சுர
 பதுமனுக்கு வெள்ளிசொலப்
 பவமறங்க ளெண்ணாணாய்ச்
 சதமகனா தியர்க்கிடந்தான்
 றந்தவனற் றிருவிழந்த
 விதழிவரு மகந்தைசொலி
 வேட்கைநெறித் திரிந்தவிவார்.

189

அச்சுர பதுமன்றால்
 லமரரிடும் பகைமைபொறா
 தச்சோக வத்துவிதங்
 துணையகந்தை வழிக்காக்கிப்
 பொச்சாப்பிற் பொறிதுறந்து

போனதுபோ லிவர்பிறர்செய்
அச்சுறுத்தல் கண்டார்த்தம்
வத்துவிதஞ் சொலியலிவார்.

190

வஞ்சி விருத்தம்

இவ்வ கந்தையி லேபிரான்
அவ்வி யத்த மடைந்துஞ்
வவ்வு தேகி வயங்கலாற்
றெவ்வர் நாத்திகஞ் சேருமால்.

191

நாஞ்சொன் ஞான நிரந்தரற்
காஞ்சொ லன்றென லன்றெனா
ஏன்சொ லெனாழிக் காெனனின்
நான்சொன் ஞாயமெய்ந் நாட்டரோ.

192

மன்ற லாற்று மணாளனை
அன்றி வேறணைந் தங்குருந்
தொன்றை யீனுவ தும்பிரான்
றன்றொ ழிற்றிறந் தானரோ.

193

அத்தி றத்தையங் கீகரித்
தொத்துக் கொள்ளினங் கோதலும்
ஓத்துக் கொள்ளியிவ் வுண்மையிற்
கத்தின் சம்மதங் காண்பி ரால்.

194

விரும்பி நீரயர் வெவ்வினைப்
பெரும்பல் காழ்தழை பெற்றமேற்
றும்ப லன்றரத் தானுவாம்
அரும்பி ரான்புரி வானரோ.

195

கலிவிருத்தம்

என்றோதுதி யினுமன்னவ ரியல்பாவன வறையேன்
ஒன்றேயெனு முடிபானதை யுணராமுர ணாலே

நன்றாயசு கருமந்தனை நணுகாவிதி கூறிப்
பொன்றாவிறை வாலைகறை போகாவினை புரிவார்.

196

நயஞ்செய றனிலேயிவ ரிருசெங்கையு மிலராய்
மாயந்தர மேற்றுண்புழி மமுராமனை யீன்றான்
ஓயும்படி செய்தாரிறை போலுங்கர முளராய்
மேயன்சொன வில்லந்துற வில்லாததுள் விழுவார்.

197

கரவொண்மதி மகனேயிவர் களையும்புலை மலமுத்
திரமுண்பவர் தமையுந்தியிர் சீவக்கொலை ஞரையும்
உரனின்றிழி பாசங்களை யுனிவாமுநர் தமையும்
பரதந்திர மனுவிற்கெடு பதரேயென மதியே.

198

அருருளுண்டெனினருளாளரையாத் தேயொருபுதுமை
புரிகென்றிடி னதுசித்தென வெள்ளித் திரிபுவனம்
தரவந்தபி னினியென்செய வென்னுஞ் சகசாலத்
திருடன்றனை மதியா துயர்தெளிவே றியசுதனே.

199

ஏறும்வெறி வடியுண்டவ ரெவணேகினு மவர்வாய்
நாறுந்திற மொளியாது போலொண்டிரு ஞானப்
பேறுண்டென றோன்றுங்குக பெருமானடி யார்கண்
கூறுந்திற னறிவோயவர் கூற்றுக்கரி தெவனே.

200

அயலார்புரி யஞரே துமெய் யருளாளரை யணுகா
துயர்வாரென நாவுக்கர சுடைமான்மிய சரிதம்
வெயில்போலுள கோரக்கர்கை வீசேதியின் வெட்யாற்
றுயரேதுமு றாவல்லமர் துரநீர்மையு முளதே.

201

7. உட்டுறவின் மானவு

வெண்டளையான்வந்த தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

மாசிகந்த பேரறிவான் மல்குமருட் பானுவெனுந்
தேசிகன்பாய் மெய்யிரண்டுந் தேரவில்வ றோதிடலும்
பாசமக லுட்டுறவிற் பண்ணுபதி நிட்டைநிசம்
பேசியருள் கென்னுமகன் பெற்றியுணர்ந் தோதுமிறை.

202

தேகத்தை யுள்ளபடி தேர்ந்துநீங் கிற்புறம்ப
தாகச்சைம் பூதத்தின் காரியமோ ரையைந்தும்
மோகப்பொய் யேடணையோர் மூன்றுநீயிர் நாடிபத்தும்
ஏகக்கண் டேகொளலா மென்புரிவுக் காமதலாய். 203

காதுமுத லிந்தியமோ ரைந்தனையுங் கண்டேகின்
ஓதைமுத லிந்துஞ்செய் யிந்திரிய மோரைந்தும்
பூதமுமல் வாக்காதி யோரைந்தும் பொன்றுமன
மாதிரான் காய்ந்தகலின் வாக்கென்னு நான்குமறும். 204

முக்குணங்க டேர்ந்தகலின் மூலச்சு பாவம்போம்
அக்கணமி தாகிதகன் மஞ்சீவி யாததனாற்
பொக்கமெனப் போநியதி காலமிவை போயபின்னர்ப்
பக்குவான் மாநுகராப் பண்பணைந்து நிற்குமன்றே. 205

அச்சமய மிச்சைஞா னங்கிரியை யாடாவே
மிச்சையெனப் போயிடுங்க லாதிமே லேயவைதூண்
டுச்சிதங்கொள் சுத்ததத்தவ மோரைந்து நீங்குமஙன்
நிச்சவன மின்றசைபி ராணனொன்று நின்றிடுமால். 206

அவ்வாயுத் தன்னையுள்ள வாறறிந்து நீங்கிடிண்மற்
றெவ்வாயு வுந்துஞ்சு மேங்கசுழை நாதமும்போம்
அவ்வாயு வைய்யறிந்த சித்தேதா னச்சித்திற்
கிவ்வாறு தான்காட்டி நின்றதரு ளென்றறியே. 207

நீயறிவு மவ்வருளி னீநிற்கி னவ்வாயுப்
போயடையும் போதமலம் பொய்த்திடும்பின் போதைநனி
மேயநலின் பேடுகர்ந்து வீடுபெத்தத் தும்விலகா
ஞேயசிவத் தோடணவி நின்றலுயர் முத்தியரோ. 208

8. நிமலஞானநிட்டானுபவ நியதி

கலிநிலைத்துறை

காட்டு மவ்வரு டன்னைநீ நோக்கினுங் காணும்
வீட்டு வத்துவை நாடுமன வுள்ளினும் வேறா
நாட்டி முண்ணினு மிரண்டறு மைக்கிய நனுகா
தீட்ட மாந்திரி புடிகெடுத் துண்மையை ரியத்தாய். 209

தன்னைத் தானறி யாப்பதங் கேவல சகலந்
துன்னல் போற்சிவ தசையீனு முண்டவை சொல்லிற்
றன்னைத் தானறிந் திட்டபின் றோன்றருட் காட்சி
தன்னை யேழுத்திச் சகலமென் பாரருட் சான்றார். 210

அந்த மாசக லங்கழ றலுமங் றோன்றும்
நிந்தை தீர்பரை யோகினைக் கேவல நினைவென்
றிந்து ஞானிகண் மிழற்றுவ ரிவ்விரண் டையுநீத்
தந்த மாஞ்சுகா தீதசுத் தமுறவே யைக்கம். 211

இனைய வாரரு டன்னைமுன் னிட்டுற லின்றுன்
மனதி னாலறி வேடுனனி னம்மன மறதி
நினைவு மாமது கண்டதை நினைவுறு மதனாற்
கனலி னுங்கனா றாச்சிவங் கருடுவாண் ணாதால். 212

அற்ப மாமுயிர்ப் போதமு மதிலெழு மனமும்
ஒற்க மானபின் பெழும்பர வுணர்வதை யுணரும்
ஒற்க மாகவென் றொடுக்கிட வுன்னிலுன் னிழலைப்
பொற்கை யான்மணல் போட்டு மறைப்பது பொருவும். 213

கண்ணைப் போலுள நீசிவ மாம்பிறை காணத்
திண்ணப் பேரருள் விரலைமுன் னாக்கொடு தெரிசி
எண்ணெய்த் தாரையொத் தேய்ந்திடு மவ்வருளுன்னுள்
விண்ணப் போனிலைகொண்டுள் புறஞ்செவ வேண்டா. 214

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நிகழ்த்து மாறுயர் தத்துவ

நேதி செய்துன துணர்வினைச்

செகுத்தி டாது செகுக்குமோர்

திறத்தி னின்றிட லப்பெரும்

பகத்த ருள்வச மாவதாம்

படரு மந்தர விருளிவாழ்ந்

தகத்தை நீங்கிடு நிலைமையஃ

தாவ தன்றென வோர்வையே.

215

உணர்வி றந்தது முத்தியென்

றோதின் முர்ச்சை யுறக்கமும்

உணர்வின் மாகதி யாகலா

முக மற்றுள பாறையொத்

துணர்வி றப்பது முத்தியென்

றுரைசெய் வாதம தாகுமீ

துணர்வி வேகிகள் கொண்டபே

ருணர்வ தாதலு மெங்ஙனம்.

216

நனவும் பள்ளியு நண்ணுறா

நாப்ப ணாவது முள்ளதோ

எனவி னாவிடி லரிசியு

மேற வெந்தழி கூழுமன்

றனம்வி ளங்குதல் போலவே

யமல நிட்டை யலங்குமீ

தெனது நாடுனெனல் வெந்துசித்

தேறு வாரக முண்டரோ.

217

அக்க நோக்குளர் பானனா

வறிதி கண்படை கொண்டுளர்

பக்க னித்திரை பாநிரு

பண்பு நந்திய நாப்பணைத்

தொக்க கத்தில் விழாதவா

தூய விண்ணென வேநிரீஇ
எக்க னுங்கொள வுள்ளதா
யிலகி னாருழி யறியரோ.

218

பந்த மாகிய தசையிலே
பரத்தை யேமறந் துகத்திலே
சொந்த மாக்கொடு நிறுல்போற்
சுத்த மாமுயிர் வீட்டினும்
நிந்தை சாலுக நினைவுதா
னீங்கி மேலருள் வசத்திலே
சந்த தம்வதிந் தீட்டலே
சச்சி தானந்த வாழ்க்கையே.

219

பார்த்த யாவையு மேபரா பரமெனும்படி தோன்றிடும்
பார்த்த தன்னிச மதுவலாற் பரமெனச்சொல வாயிலை
பார்த்து நீயது சேரெனாப் பரம சற்குரு சொலமகன்
பார்த்துறற்கியலாமணோர் பண்ணலும்பக ரென்றான்.

220

9. உபாயநிட்டை விவரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்; சந்தம் வேறு

முற்றுணர்வை நாடுமத லாய்வலிய
கட்டுமல மூல வுடலைப்
பற்றியுள தன்னையு முகத்தினையும்
வேறெனுமொர் பண்பி னொருவி
நற்றலைமை யுள்ளவது வென்றுணர்
விசாரமங் னண்ணு நின்மனம்
அற்ற நிலை கூடுமத னாலரிய
நீட்டையுறு மற்ற மிலையே.

221

தன்செயல்வி டுத்தொரு சிவன்செயலி
னிற்பினுமெய் சாரு மதுதான்
புன்செயல்வி டாதநசை யிற்பகிர்மு
கத்திலலை புந்தி யைமறித்

தின்சிவமு ணஞ்சுழை யிருப்பதென
வந்தர்முக மெண்ணெய் நடைபோல்
வன்செயல்பி றங்கநிலை நிற்பினு
மனோலயசன் மார்க்க முறுமே.

222

ஈதனைய போதநுவ னுரல்களுயர்
கேள்வியினு மென்று மனதைக்
கோதுகெட வைத்தொரு குகேசனுடை
நாமமது கொண்டு ளிடமே
போதொடுசெ பிக்கினுமொ ரைந்தனையு
மோதினும்வெல் போத மொருகாற்
சாதலுறு மேனமறு மாசறுகன்
மார்க்கநிலை தான மையுமே.

223

காமியயி லாதுகுரு தேவடிய
ரென்னுமெழில் காணு முருவைச்
சாமியெனு நீட்கள பராபர
மெனப்படர்பு சந்த தமுநல்
நேமமொடு பூசனை புரிந்திடி
டைக்குமன நேர்மை குறுகும்
நாமிதை யுணர்ந்தபடி சொல்லின
மெனப்பதி நலின்ற னனரோ.

224

10. சற்சீடன் சுவானுபூதிடைதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்; சந்தம் வேறு

இம்மொழி யெலாமா ணாக்க
னிருசெவிப் புழையுள் வாங்கி
அம்மநான் பிழைத்தே னிந்த
வகன்மயல் வாரி நீந்திச்
செம்மைசேர் பொருளைக் கண்டேன்
றிருவரு ளாக்கம் பெற்றேன்
மம்மரி லாவிக் கோமான்
மாணருட் டகவா லென்றான்.

225

வலிதிலே ணகியைக் காந்தம்
 வலிக்குமா றெனைக்கிஞ் சித்தும்
 விலகொணா வணஞ்செய் தோதி
 யிகைச்சமு சார பந்த
 வலையெலாந் தடிந்து காத்த
 மாணருட் கென்கைம் மாறென்
 றிலகருட் குரவன் றாள் க
 ளீறெஞ்சினன் சீடன் மாதோ.

226

ஆரியன் சீடன் றுண்ணை
 யகங்களி கூர நோக்கிச்
 சீரிய வாசி கூறிச்
 சிவத்தவஞ் செய்த பின்னர்
 நீரமர் சலச பன்ன
 நீரென விரண்டு பேரும்
 பூரண நிலையி லென்றும்
 பொருந்தியுய்ந் தார்கண் மாதோ.

227

வாழ்த்து

விழுமிய பொருளாய் நானா
 யிளிர்குகக் கடவுள் வாழ்க
 குழுமிய தொழும்பர் வாழ்க
 குருவுடன் சீடர் வாழ்க
 தொழுகுவத் தவர்கள் வாழ்க
 துகளறு தவங்கள் வாழ்க
 வழுவறு மறையு மாக
 மமுஞ்சொன முடிவு வாழ்க.

228

கட்டளைக் கலித்துறை

அசனக் குழிசியு மாடகப்
 பேழையு மேயணங்கென்
 விசனத் தலைபவர்க் காணையைக்
 கூறுமீம் மேன்முறையும்

நிசநட் புடனிதைக் கேட்பவ
ரோது நிபுணர்களும்
வசனித் துளோரும் வரைந்திட்ட
வன்பரும் வாழியவே.

229

சிந்தையு ணின்று குகேச்சுர
நாமந் திகழவுள்ள
எந்தை யருள்கொடு செய்தவிந்
நூன்முடி விற்குக்கலி
ஐந்து சகத்திரந் தன்னி
விரண்டக வாயனத்தின்
வந்த விசய தசமியுந்
தாரையும வாழியவே.

230

* * *

பரிபுரணானந்தபோதம் முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க
திருச்சிற்றம்பலம்.

10153

Q1:4173

இந்த ஞானநூலை தயவு செய்து
தரையில் வைக்காதீர்கள்

இலவச வெளியீடு